Přestávám platit daně! Jdu dělat socku…

Autor tohoto textu roky krmil státního otesánka. O co si řekl, to na daních dostal. Stejně tak i letos. Tentokrát ale zaplaceným daním nedopatřením chyběla průvodka. Papír, lejstro… Jak reaguje stát? Nijak. A pak ještě chvíli nijak. Nejdřív si je třeba pořádně počkat, až vám naběhne pořádné penále.

Už několik let podnikám. Nemůžu říct, že bych byl megaúspěšný, ale hospodářské výsledky mi umožňují čas od času cítit se svobodný, což považuji za největší výhodu své práce. Přestože mám malou firmu, za těch několik let jsem státu odvedl na nejrůznějších daních (z příjmu fyzických a právnických osob, z přidané hodnoty, na silniční dani, dani srážkové a z nemovitosti) a zdravotním a sociálním pojištění řádově miliony korun. Protože mám malou firmu, nikdo mi nic nedá zadarmo a všechny peníze jsem si musel odsedět a poctivě odpracovat. U klientů mám permanentně v „penězích na cestě“ 200 až 300 tisíc, a přestože jsou někteří z nich neplatiči a nikdy od nich neuvidím ani korunu, státu jsem řádně odvedl DPH i z těchto, nejen velmi virtuálních, ale dokonce i neexistujících a nikdy nevymožitelných příjmů.

Co jsem za svoje peníze koupil?

Od státu jsem na oplátku nikdy nic nechtěl, přestože mi při nejrůznějších příležitostech, když úředníci potřebují zdůvodnit svou existenci, nezapomene připomenout, že erár je nenažraný právě kvůli tomu, aby mohl poskytovat svým občanům služby. Nepomohl mi ani tehdy, když mi skupina nepřizpůsobivých občanů, jejichž existenci pomáhám ze svých daní a sociálního pojištění financovat, ukradla z rozestavěné stavby kotel v hodnotě téměř 100 tisíc řádně zdaněných korun, ani tehdy, když se nájemník z mého řádně koupeného, oficiálně pronajímaného (a tedy platbu daně zvyšujícího) bytu vytratil s klíči a s dluhem přes dvacet tisíc korun a nechal po sobě vybydlený pokoj a kuchyň. Příslušníci policie, jejíž služby rovněž ze svých daní spolufinancuji, se mi hned ve dveřích takřka vysmáli a správně předpověděli, že těžko mohou mně známému pachateli, který je pro ně neznámý, prokázat úmysl.

Opravu bytu jsem proto zaplatil ze svých slušně vydělaných a řádně zdaněných peněz a byt dále pronajímám a utržené nájemné dále daním.

Co si ještě budu muset (podruhé) koupit

Během několika let podnikání plného stresu a životního stylu ovlivňovaného klienty jsem si přivodil cukrovku. Tu a tam mě v mých 38 letech pobolívá u srdce a roky strávené u počítače se podepisují, samozřejmě negativně, i na jiných stránkách mého zdravotního stavu. Reforma zdravotnictví, do kterého jsem po dobu mnoha let, dříve jako zaměstnanec a později jako podnikatel, nalil statisíce řádně vydělaných peněz, mě patrně připraví o výsadu bezplatné nezbytné péče, takže léky, které budu muset až do konce svého života brát, si budu muset z velké části hradit ze svých, řádně vydělaných peněz. Při tom všem, abych na to měl peníze, budu dále nucen pracovat a dál odvádět peníze na své staré, nemocné, z různých důvodů nezaměstnané a líné spoluobčany, které reforma sociálního systému připraví o některé jistoty, takže budou ve větší míře hledat alternativní zdroje příjmů, pravděpodobně dosažitelných snadněji než poctivou prací. Abych se před nimi ubránil, budu muset za řádně vydělané a několikrát zdaněné peníze lépe zabezpečit svůj dům.

Lichvář v rouše státním

V červenci tohoto roku jsem finančnímu úřadu zapomněl poslat přiznání k dani z přidané hodnoty, kterou jsem řádně zaplatil v termínu. Chyběl jen papír – všehovšudy dvojstrana

formátu A4. Jelikož úředníci, jejichž existenci svými daněmi spolufinancuji, tu nejsou od toho, aby daňovému poplatníkovi ulehčili cestu při odevzdávání (pa)desátku, ale potřebují si přivydělat bez ohledu na ekonomickou situaci firem i jednotlivců, počkali si přes tři měsíce a teprve potom mě na chybějící přiznání upozornili. Za tu dobu mají nárok na pokutu. Ta se vypočítává z odvedené daně, takže čím vyšší je daň, tím vyšší je pokuta. Protože daně platím řádně a nedělám daňové úniky, byla pokuta vypočítána z poctivé daně a za více než sto dní se „díky“ více než 18% ročnímu úroku – tedy srovnatelnému se sazbami lichvářů, vyšplhala na poctivou částku. Tu pokutu teď musím zaplatit jako memento, že jsem lajdák a zapomnětlivec, který se raději než papírování věnuje vydělávání peněz, aby měl na všechny ty odvody, které je třeba při podnikání zaplatit.

Jdu si vybrat, co jsem odvedl

Když zruším firmu, což je s ohledem na velikost závazků a pohledávek relativně snadná operace, přestanu se starat sám o sebe a živit kromě své osoby ještě další čtyři lidi, kteří nejsou na státu nijak závislí a nic po něm nechtějí, a přispívat na miliony sociálních případů, půjdu se přihlásit na pracovní úřad a cestou se stavím na správě sociálního zabezpečení, díky velikosti rodiny si na nejrůznějších dávkách, které jsem dosud ze svých daní a odvodů financoval, přijdu měsíčně řádově na 20 tisíc řádně vylelkovaných a nezdaněných korun. Budu mít víc času na sebe, nebudu muset tolik času trávit u počítače (snad jen když budu chtít chatovat s nudícími se spoluobčany na dávkách) a zlepším si fyzičku. Cukrovky už se sice nezbavím, ale zcela jistě budu schopen se při životě udržet delší dobu. Zatímco dříve jsem do státní pokladny přispíval ročně několika sty tisíci korun, můžu teď od něj začít brát, protože ve štědrém sociálním systému na mě určitě něco zbyde. Zbavím se stresu, buzerace úředníků a rozhodně získám lepší a zdravější barvu. Nehledě na volný čas, který budu během té báječné dovolené moci věnovat své rodině.